

PAUTA

EL VIDEO

El mot llatí vídeo, forma abreujada de la locució anglesa vídeo tape (o de la francesa videocassette recorder, emprada per a designar el magnetoscopi d'ús domèstic corrent, ha despertat els darrers anys un interès propi d'aquells recursos amb possibilitats amplíssimes. Totes les cultures modernes l'estan incorporant al seu instrumental de comunicació com un material d'avantguarda riquíssim. No cal dir que la cultura catalana també és interpellada per aquest nou desafiament i en aquest moment cal constatar que aquest repte ens troba en unes circumstàncies no direm favorables per a respondre-hi, però sí que cal reconèixer —com escrivia recentment Joaquim Ferrer— que no hi ha a la vista especials obstacles perquè prenguem part en la competició internacional del vídeo.

De la importància del vídeo ens en parla la Carta Cultural Europea; es diu que la transmissió directa de televisió per satèl·lit s'iniciarà a Europa el 1986 i es preveu que per aquests anys el vídeo serà utilitzat per la majoria de ciutadans. Cal que en aquest punt destaquem que en el camp del vídeo escolar el Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha provat d'introduir-lo com a eina a l'escola i la Fundació Serveis de Cultura Popular té ja

un catàleg força interessant de vídeos doblats o bé produïts a Catalunya.

Sovint, fent l'anàlisi de la crisi econòmica que s'emporta les restes de l'antiga revolució industrial —ens recorda l'historiador Ferrer— s'adopta un pessimisme semblant al que caracteritzava els menestrals que veien com el vapor i el maquinisme creaven una nova civilització. Doncs bé, el vídeo és un de tants símptomes que la nova revolució tecnològica crea camps d'activitat i assenyalava camins per on desplegar la creativitat.

El vídeo —lògicament també a nivell local— ens aporta uns recursos que cal aprofitar. És una manera, agradable i fàcil, de divulgar i de fer entrar a tots nivells de comprensió els nostres conceptes geogràfics, històrics i socioculturals. A més a més forma un material d'arxiu de gran valor científic.

Hom creu que seria interessant que, bé a nivell d'ajuntament o bé a través d'una agrupació d'entitats culturals locals, s'estudiés la possibilitat d'adquirir un vídeo per tal d'iniciar la realització dels dos aspectes que assenyalàvem anteriorment: la recopilació dels nostres valors socio-culturals com a font arxivística i llur divulgació com una eina nova i eficaç de normalització cultural.